

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **Obec Ivanka pri Dunaji**, so sídlom obecného úradu Štefánikova 12, Ivanka pri Dunaji., zastúpeného JUDr. E. Š., advokátkou so sídlom Š. 29, B., proti žalovanému : **Daňový úrad Bratislava II**, so sídlom Dr. Vl. Clementisa. 10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. septembra 2007 č.k. 2S 375/2006-27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. septembra 2007 č.k. 2S 375/2006-27 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou zo dňa 21.7.2006 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.5.2006 č. 601/260/69717/2006, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie žalobcu, ktorým žalobca neudelil žiadateľovi, obchodnej spoločnosti X. s.r.o., individuálnu licenciu na prevádzkovanie štyroch kusov výherných hracích prístrojov v herni na Š. ul. č. 1 v I..

Krajský súd skúmaním podmienok konania sa zaoberal otázkou spôsobilosti žalobcu byť účastníkom správneho konania, pričom dospel k záveru, že žalobca ako správny orgán, ktorý rozhodoval v správnom konaní, nespĺňa podmienky na postavenie účastníka správneho konania, a preto nemôže byť ani oprávnenou osobou na podanie predmetnej žaloby. Z uvedeného dôvodu krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

V odvolaní zo dňa 5.10.2007 žalobca uviedol, že je osobou oprávnenou na podanie žaloby podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. a je účastníkom správneho konania podľa § 250 ods. 2 O.s.p. Rozhodnutím žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu ako účastníka správneho konania, nakoľko mu bolo odňaté právo podľa § 9 ods. 5 zákona č. 171/2005 Z. z. vykonávať dozor nad dodržiavaním tohto zákona. Žalobca je toho názoru, že žalovaný svojim rozhodnutím nerešpektoval ustanovenia § 2 písm. o), § 49 a najmä § 35 ods. 11 zákona č. 171/2005 Z. z., keď mal za to, že je možné povoliť prevádzkovanie hazardných hier nie v herni a vo vzdialenosti bližšej ako 200 m od školského zariadenia. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Na pokyn krajského súdu sa k podanému odvolaniu vyjadril žalovaný, pričom sa stotožnil s právnym názorom vyjadreným v uznesení Ústavného súdu SR č. I ÚS 48/02, v ktorom sa konštatuje, že orgán rozhodujúci v správnom konaní na prvom stupni nemá aktívnu legitimáciu domáhať sa v správnom súdnictve preskúmania zákonnosti rozhodnutia odvolacieho orgánu. Podľa žalovaného v predmetnej veci nebol žalobca účastníkom konania, ale orgánom s rozhodovacou právomocou. Žalovaný preto žiadal najvyšší súd, aby rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k názoru, že odvolaniu nie je možno vyhovieť.

V tomto konaní je spornou otázka, či žalobca je oprávnenou osobou na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Predmetom súdneho preskúmania malo byť na základe podanej žaloby druhostupňové rozhodnutie v konaní o udelenie individuálnej licencie na prevádzkovanie hazardných hier prostredníctvom výherných prístrojov. Toto konanie je špeciálne upravené zákonom č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vzťahuje sa naň všeobecný predpis o správnom konaní. Podľa ustanovenia § 10 ods. 5 písm. c) v spojení s ustanovením § 22 ods. 2 citovaného zákona o udelení individuálnej licencie rozhoduje obec. Druhostupňovým odvolacím orgánom je v tomto konaní daňový úrad.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku má aktívnu legitimáciu domáhať sa preskúmania zákonnosti odvolacieho orgánu v zmysle ustanovenia § 250 ods. 2 O.s.p. fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Pozitívne vymedzenie účastníka správneho konania je zakotvené v ustanovení § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, podľa ktorého je účastníkom konania ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

V predmetnom správnom konaní žalobca vystupoval ako orgán, ktorý v prvom stupni rozhodoval o žiadosti žiadateľa o udelenie individuálnej licencie na prevádzkovanie hazardných hier prostredníctvom výherných prístrojov. Nebol teda účastníkom správneho konania, ani sa s ním ako s účastníkom konať nemalo, a preto v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. nemôže byť aktívne legitimovaný na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Žalobca nie je osobou, ktorá ako účastník správneho konania mohla byť postupom a rozhodnutím správneho orgánu ukrátená na svojich právach, ale práve naopak, v správnom konaní žalobca vystupoval v úlohe správneho orgánu, ktorý rozhodoval o právach iného subjektu.

V zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak žalobu podala neoprávnená osoba.

Vzhľadom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, a preto ho postupom podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešný žalobca nemá a žalovanému správne orgánu sa vo všeobecnosti nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave 19. augusta 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu